

Въ английския имперски сборникъ *Selimno, Islam dji* е на 70 мили отъ Одринъ, заграденъ е съ стѣни и има три джамии, бани, и фабрики за оржия, платове, масла, и розово масло. Тукъ става единъ отъ най-голѣмите панаири въ Турция, посѣтяванъ отъ търговци изъ Русия, Германия и др. страни (one of the largest fairs in Turkey, attended by merchants from Russia, Germany etc.)¹⁾.

Въ единъ отъ най-новите английски енциклопедически трудове, Сливенъ е съ най-modернитъ си имена: *Slivno, Sliven*, боящъ 24,548 ж.²⁾.

Излишно ще бѫде да се цитиратъ множество други посрѣдствени енциклопедии и словари, въ които за Сливенъ нѣма да се намѣри нѣщо ново. Тѣ заимствуватъ свѣдѣнията си едни отъ други, и датата на изданието имъ е често пжти ирония на съдѣржаното.

На свѣршекъ нека споменемъ и учения шведски пѫтешественникъ Wrangel, който самъ е пѫтувалъ прѣзъ Балкана и у когото Сливенъ е съ по-старата си форма *Selimno*.³⁾

За подкрѣпа на казаното, че Сливенъ е билъ срѣдище и прѣставителъ на истински български край, не ще бѫде излишно да се приведатъ думитѣ на единъ виденъ публицистъ, дѣлго прѣбиваващъ въ България:

„Знающиътъ само София — не знае България, а само племето шопи, които отъ незапомнени врѣмена сѫ оставали затворени въ своите долини, вѣнъ отъ всѣкакви съобщения. За да познаемъ българитѣ, необходимо е да се отправимъ въ Тѣрново, въ Елена, а най-вече на югъ отъ Балкана — въ Сливенъ и Казанлѣкъ.“⁴⁾

¹⁾ Imperial gazetteer. London. 1873.

²⁾ Standard Dictionary, 1905, T, II, p. 2328.

³⁾ Ср. на картата му: пжътъ отъ *Selimno* за *Tigrava* прѣзъ *Bewgowa*, отъ кждѣто пѣкъ има такъвъ и за *Karnabad*. Wrangel, Fran civilisationens utkanter skisser fran Balkanhal-
dn. Stockholm

⁴⁾ Лавеле Em. de. Балкан. П-въ. Москва, 1889 стр. 121.